

حالة کفشهای ملی در گذشت

رساندم که تمام کارخانه‌ها و دارایی‌بنده را گرفته‌اند که بدون اطلاع بنده با نهایت مرحمت به دادستان دادگاه حجت‌الاسلام قلوسوی و جناب آقای مهدی‌ماهوری فرمودند که کلیه کارخانه‌ها و سردخانه‌های بنده را مرجع دارند که تاییدیه مکتوب بعداً به دست بنده رسید و متأسفانه کارخانه‌ها را مرجع نکردند و حتماً به عرضستان رسیده که تمام کارخانه‌ها را بستند و پیش از ۲۰ هزار کارگر را اخراج نمودند. اینکه برنامه مهم جناب آقای رییس جمهور احمدی‌نژاد ایجاد کار است، بنده پیشنهاد می‌کنم که طی تصویب‌نامه‌ای کارخانه‌های بنده را مرجع دارند و حدائق طرف ۳ سال، ۱۰ هزار کارگر و کارمند استخدام خواهم کرد. از حضور جنابعالی که همیشه اهل حساب و کتاب بوده و هستید استدعا دارم، در این مورد با جناب آقای وزیر صنایع مذاکره فرماید و اطلاع دهید که فوراً برای اداری توضیحات پیشتر به حضور تان شریفاب شوم» اما اجل به ایروانی مهلت نداد و دار فانی را وداع گفت.

متن مقاله زیر پس از درگذشت وی از سوی دکتر علی اصغرسعیدی، استاد دانشگاه تهران و عضو موسسه مطالعات شرق‌شناسی لندن و همکار محققش فریدون شیرین کام فلمی شده است.

رحیم ایروانی متقی که از مشهورترین و موفق‌ترین صاحبان صنایع پیش از انقلاب بود در سیزدهم اسفند امسال در لندن درگذشت. ایروانی در طی ۲۷ سالی که از ایران دور بود، جز اخباری پراکنده کمتر، پیرامون او و فعالیت‌هایش در خارج از کشور اخباری دریافت می‌شد. آخرین بار چهارماه پس از روی کارآمدن دکتر محمود احمدی‌نژاد در نامه‌ای به علی سعیدلو پیشنهادی را ارائه داد که در مخالف خبری ایران انکاس چندانی نیاف، مضایا بر آنکه از سوی مقامات دولتی نیز با سکوت مطلق مواجه شد. متن نامه ایروانی به عنوان بینانگذار کفش ملی بخشی از دغدغه‌های مردانه کارآفرین ایران بود که ناکام ماند. او در آن نامه مذکور شد «با تقدیم مراتب ارادت و اخلاص بنده رحیم ایروانی موسس گروه صنعتی کفش ملی در اسماعیل‌آباد جاده قدیم کرج که در آن جایش از ۳۴ کارخانه و در ایران ۴۳۰ فروشگاه ملی تأسیس کردم که حتماً جنابعالی مسیو هستید و اینک آواره در انگلیس می‌باشم. روزی که بنده به خواسته بازیاریان تهران به حضور حضرت آیت‌الله العظمی آقای خمینی در حومه پاریس در تاریخ ۲۹ دهم دی سال ۵۷ شریفاب شدم، وقتی معظم‌له به ایران بازگشتند از روی بندبه بروی احوال پرسیدند که به عرض مقدس

ایروانی از سال ۱۳۳۰ با تولید مقداری کفش کتانی در خیابان خیام آغاز کرد. اگرچه در ابتدا کفش‌هایی هم به نام گالوش از چکسلواکی به ایران وارد می‌کرد که عموماً موردن درخواست اهالی مناطق سردسیر بود. نخستین اقدام ایروانی در جهت جایگزین کردن واردات این کالا با تولید مشابه داخلی اش بود. برای همین مظ惆ور به چکسلواکی سفر کرد و حاصل آن جذب دو کارشناس و یک دستگاه اتو کالاف بود که از آن برای گرم کردن لاستیک استفاده می‌شد.

بدین ترتیب زمینه ساخت اولین محصول ماشینی کفش در ایران فراهم آمد تا با آستر کشاف و لاستیک‌های تخت و رویه یکسان گالوش‌های وارداتی در ایران به هزینه تمام شده در حدود ۳ تا ۴ تومان در مقابل مشابه خارجی ده تومانی اش ساخته شود. بدین سان نخستین کفش ماشینی ایران ساخته شد که به

هیات مدیره صنعتی ملی تا سال ۱۳۵۷ و از پایه‌گذاران صادرکننده کفش به خارج بود و از اولین دوره تاسیس اتاق صنایع در سال ۱۳۴۲ به عضویت آن درآمد و بعد تاسیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن در سال ۱۳۴۸ عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی و صنایع و معادن شد.

ایرانی به زبان انگلیسی سلطنت داشت و بارها به عنوان عضو هیات بازرگانی اعزامی به کشورهای دیگر به خارج پرداخت و در این مطالعات کفشهای ملی نشان داد که قوزک پای ایرانی در حدود یک سانتیمتر پایین‌تر از محل متوسط قوزک پای اروپایی است و آزپا کمی بلندتر و پنجه‌ها کمی پهن‌تر است. این اطلاعات نشان می‌داد که پای مصرف‌کننده ایرانی باید راحت باشد

محمد رحیم متقی ایروانی، بینانگذار صنعت کفش‌سازی مدرن در ایران و رییس هیات مدیره گروه صنعتی کفش ملی ۱۳ اسفندماه سال ۱۳۸۴ در منطقه فینچلی لندن در سن ۸۹ سالگی درگذشت. او از نسل هفتم خاندان ایروانی، تاجر معروف ایران در مرکز تجارت ایران بود. محمد رحیم در یکی از روزهای بهمن ماه ۱۲۹۰ هجری شمسی در شیراز به دنیا آمد و دوره ابتدایی را در شیراز و دوره متوسطه را در

کالج اصفهان و دوره لیسانس را در دانشکده حقوق تهران به بانی رساند. بعد از آمریکارفت و تحصیلات خود را در مریلند آمریکا انجام داد اما آن را نیمه تمام رها کرد. بعد از تحصیلات در رشته اقتصاد و مدیریت کار در پمپ بنزین وصال شیرازی در تهران، کار تجارت کفش را با خرید دو دهنه مغازه در چهارراه گلوبندک تهران (ساختمان استاندارد فعلی) آغاز کرد. اگرچه نقل شده است که قبل از آن کارخانه کوچک

یخ‌سازی در مهرآباد داشته است. وی با دیدن چندین دوره مدیریت در آمریکا وارد فعالیت‌های تجاری، صنعتی شد و در سال ۱۳۳۶ کارخانه کفش ملی را تاسیس کرد و در سال ۱۳۴۹ مجمعیت گروه صنعتی ملی را شامل کارخانجات کفش‌سازی، چرم‌سازی... پایه‌گذاری کرد. وی رییس

سفر کرد و توفیق در اجرای برنامه صادرات کفش پیشتر در همین سفرها در معیت هیات بازرگانی و بازاریاب ایران به دست آمد. ایروانی در تلاش برای تاسیس صنعت کفش‌سازی مدرن تا سال ۱۳۵۷ به تاسیس گروه صنعتی کفش ملی دست یافت. گروه صنعتی که در حدود ۱۰ هزار نفر کارگر را به استخدام در آورده بود.